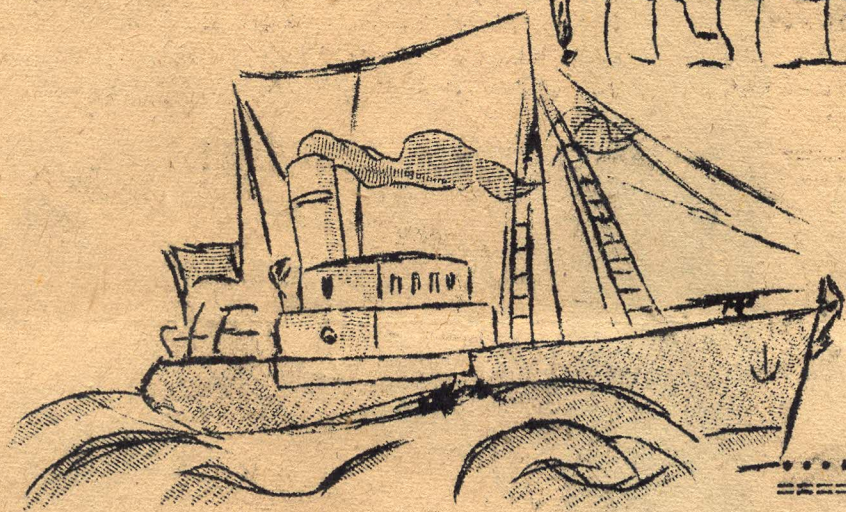

בשבת

XIII יג' שנים לעליית ראשון היבוצנו!

זכרונות מן הימים ההם.....

הלילה. הארץ היתה אז רחבת-ידיים ואפסרויותינו בלתי סובלנות: סדן ועד באר שבע יכולנו למצוא עבודה ופרנסה ומסרדי "סולל בונה" הקדישו לנו דאבה אבהית. אבל הכל היה יחסי באותם הימים -- ובטעת הצורך היתה הארץ טובה קטנטונת והמרחקים היו בלא היו: פוקסי הפליג לכוונת על פרד סגבול הלפנון ועד כפר-סבא; ומסע לתל אביב אפשר היה באותו הזמן להוביל מטאות על גבי פלספורטה רתומה לחוג פרדות. ואזי, כמה חבל שהסכניקה המפגרת טרם המציאה או קפיצים וצירים די חזקים, שיחזיקו מעמד עד תל-אביב ולא ייטברו מול טרונה דווקא. היתה זו -- בלוי ספק -- נקמת ההיסטוריה שאותה טרונה ארורה נמחתה מעל המפה ובאותו מקום מקודס, בו בילה אלי את הלילה כטאבני הכניס למראותיו, קמה כמרוצת הימים קרית המסתלה של ישראל המשוחררת.

הסתערנו אז לכיבוש העבודה בפרדסים. זכורני דרכי הראשונה לעבודת הקסיף כסחברי תוקעים לראשי את חוקי-היסוד: לקצץ את הצפורניים ולטעון טעבתי כבר נקסיף, לא להודות בסום אופן שחדש אני. עמדתי בפיק ברכיים במסקר הקצר של

כן, אז, לפני 13 שנה היה עוד עולם ויפה. היים הכחול והסגריק הוביל אל ארץ התגשמות כל החלומות. השמיים היו בהירים, ללא רעב, ללא כחם, תכלת אין-סופית ובמרכזה שמש מזהירה תמיד. חוף הארץ הנראת למרחוק הקסים אותנו כבוגניו החדשים לעינינו: אדום, חום, צהוב -- על רקע כחול. מי הבחין אז בין חול נודד לבין חסרה, אדמה מלוחה או קורקד? כן, אז לכל הבחורים היתה גלוריה שחורה שקוראלת, כל הבחורות היו נחמדות, המזכר היה חופשי לכל דורש ואלפי תפוחים בפרדסים קראו לנו: "אכול ומצוץ המיץ כל כמה שזכנס בך!" 30-40-50, ורק סוג א' לאקספורט! ומי יאמין עוד ביטינו הטרופים, כי אז התרנבולות של שכנינו המושכניקים עמדו לרשותנו לצורך קומשיצים וצריך היה אך להושיט את היד ולקחתן -- וכמובן גם לבשלן לבד -- כי שיכלולים סכנייים (קיסורי!) לא היו קיימים אז עדיין. הארץ היתה עשירה באוצרות טבעיים ואף מעובדים למחצה: עמודי ברזל עמדו תקועים באדמה, מיותמים, וכאילו רק מצפים לידנו הגואלת שתהפכם לנכסיהם של מסע. ומביון שהימים הקסים לא הספיקו, הרי נעשתה המלאכה בחסכת

ב ג' ח"ד

אחרי כמה חודשים של ייצור מצומצם בגלל מחסור בחומרי גלם אפשר לציין בחודש זה הרחבה מסוימת עקב הקצבת כמות לא גדולה של גומי גלמי אשר נתקבלה בימים האחרונים לייצור קמלבק / תקון צמיגים / כסוכן לייצור מצומצם של צמיגים לאופניים. כמות החומר שנתקבלה טאפסרת ייצור של התוצרים הנ"ל לכל היותר לתקופה של חודשיים וכעבור הזמן הזה אין אנו יודעים אם לא נצטרך טוב פעם להפסיק בייצורם, כי עדיין לא נראים סכויים רבים לקבלת הקצבות נוספות של חומרי גלם יסודיים אלה.

נראה שמפעלנו לא שונה בהרבה ממפעלים אחרים בנוגע למחסור בחומרי גלם. הדבר הזה ידוע לרוב החברים ואין צורך להרבות כתוב בנקודה זו. אנו עושים כבר זמן רב מאמצים לא קטנים על מנת להתגבר על הקשיים האלה / לפחות באופן חלקי / על ידי שימוש סוגבר ככל האפשר של רגנראט גומי וגם מחצבים וחסיקליים שאפשר להשיגם במקום. אנו יכולים לציין התקדמות לא מועטה בסטח הרגנראט: הגדלנו את שימוש בו וספרנו את טיבו בהרבה, אנו רואים את הגדלת ייצור הרגנרט כאחת הנקודות המכרעות לגבי עתיד המפעל ועל יסוד זה אנו ממשיכים במאמצינו לייצרו על אף חוסר מכוונות ומתקנים הדרושים לייצור הרגנראט כטיב ובכמויות הדרושות. אנו מקוים שגם בסטח זה נוכל להיעזר במכונה החדשה שאנו עומדים לקבל.

הייצור ב"ח"ד מתרכז כמעט אך בתוצרים שחיוניותם גדולה, לפני זמן מה הוציאנו לטוק צנור גומי להסקאה מסוג "לכל" ואנו מייצרים כעת כמויות די גדולות. אנו עושים גם צנורות להסקאה מחומר פלסטי בכמויות יותר מצומצמות לפי טעם של החומרי הגלם שעומדים לרשותנו. בזמן האחרון הגענו גם לייצור רציני של פרופילים טובים אחרי שהצלחנו לפתור את בעיה הרגנראט העדין סדרוס לייצור התוצר הזה. הגענו כבר לייצור מסביע רצון במחלקת צמיגים לאופניים, גם מבחינת הטיב וגם מבחינת ההספק ואנו מסוגלים למעטה את צריכת המדינה לספק. במקרה הזה אנו סובלים עוד יותר מאשר בטאר המחלקות ממחסור בחומרי גלם ולכן הייצור כעת הוא מגיע לניצול מלא של כשר הייצור. - מטרתנו למצוא דרכים להסגת חומרים לייצור הצמיגים בגלל חיוניותו הגדולה של תוצר זה וגם שאנו רשמים בו תוצר המיועד ליצוא.

אחרי הכנות רבות וארוכות ועם ניסיון מה סרכסנו בייצור צנורות לרציאטורים, התחלנו בעבודה מסמית במחלקה חדשה - ייצור צנורות עם סכבות בד, אנו נמצאים כאן רק בצעדים הראשונים אבל התוצר שחברינו עושים אותו, הוא כבר היום מסביע רצון ~~החייצונו~~ החייצונו וגם בטיבו. בטסה זה אפשרויות רבות לפנינו כי התוצר חסיבותו גדולה ושימוש רבונני, כמובן, אנו צריכים לעבור עוד כברת דרך ארוכה, להגיע לייצור של סוגים רבים של צינור בד ולתפוקה מתקבלת על הדעת.

פוצו

מזל טוב לתילה, שמואל, רותי ורחל
להולדת
מילכה וו ו

כנס ארצי של מקהלות

הכנס הארצי המסורתי יתקיים השנה בחודש יולי. החברים מתבקשים להופיע בסדר לחזרות על סגת להבטיח הסתתפות נאותה, במידה שרמת מקהלתנו תהיה ראויה לייצג את הקיבוץ שלנו בכנס - אנו מקווים לראות אתכם שם.